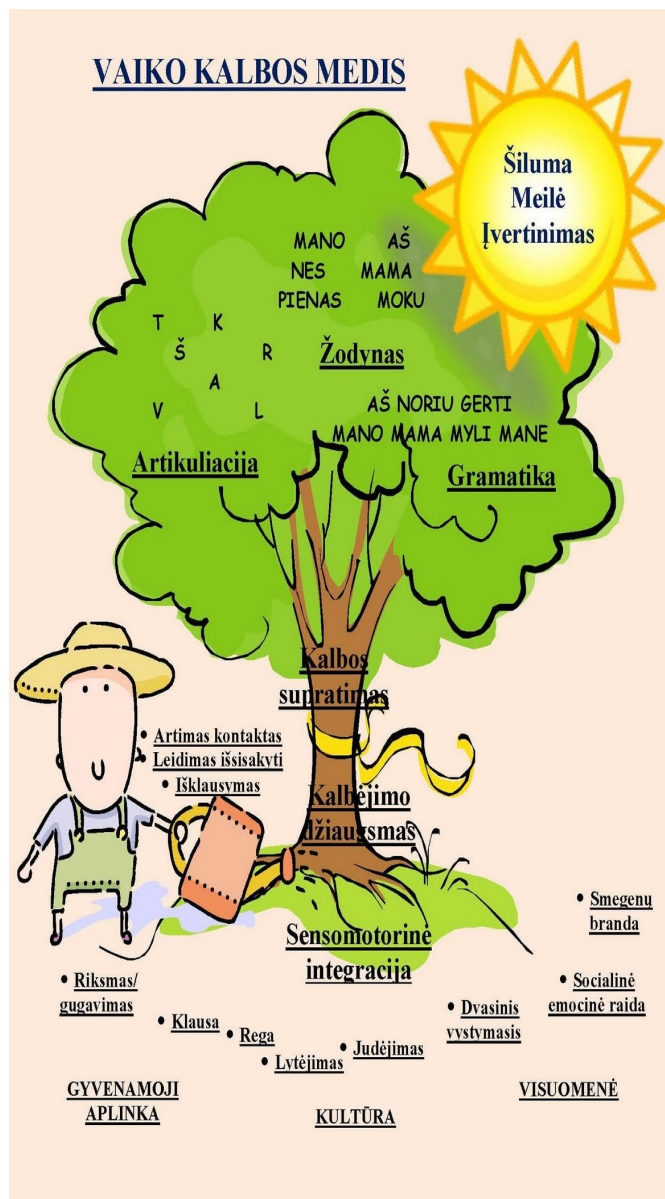
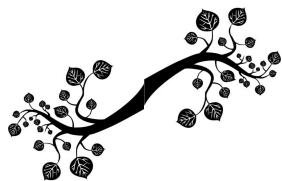

Kalbėjimo ir kalbos sutrikimų šalinimas yra **ilgas ir nuoseklus procesas**. Prie vaiko sėkmės mokantis taisyklingos kalbos turi prisidėti ir tėveliai.

Namuose su vaiku bendraukite taisyklinga kalba, skaitykite knygas, sekite pasakas, skatinkite vaiką užduoti klausimus. Visuomet atidžiai išklauskite, nepertraukinėkite ir neskubinkite vaiko, kai jis kalba, dažnai pagirkite, pasidžiaukite jo sėkme.

Taisyklinga kalba lemia sėkmingą vaiko mokymąsi mokykloje. Vaikai, kuriems nepašalinti kalbėjimo ir kalbos sutrikimai, mokykloje dažnai turi skaitymo ir rašymo sunkumų.

<http://sesioszasys.wordpress.com/>

Paruošė Pasvalio rajono savivaldybės Švietimo pagalbos tarnybos logopedė Ingrida Prakopienė

**Pasvalio rajono savivaldybės
Švietimo pagalbos tarnybos
Pedagoginis psichologinis skyrius**

**Logopedas -
kalbos ugdytojas**

2014

Kalba yra viena svarbiausių žmogaus psichinės veiklos funkcijų. Ji suteikia galimybę pažinti pasaulį, suvokti ir atspindėti tikrovę, logiškai mąstyti, apibendrinti, planuoti ir reguliuoti savo sumanymus bei veiksmus.

Kalbos sutrikimas - nukrypimas nuo tam tikroje aplinkoje priimtinos kalbinės normos.

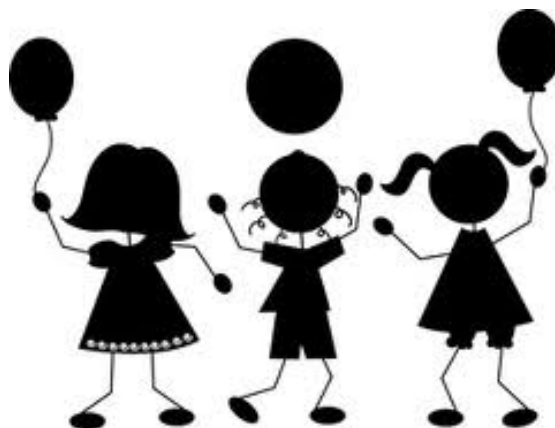
Logopedas - (gr. *logos* - kalba + *paide'ia* - lavinimas) - pedagogas, logopedijos priemonėmis šalinantis vaikų ir suaugusiųjų kalbos sutrikimus, taikydamas pedagoginio ir psichoterapinio poveikio priemones.

Logopedas įvertina vaikų kalbos raidos ypatumus bei kalbos ir kalbėjimo sutrikimus, numato palankiausias logopedinės pagalbos būdus, veda korekcinius užsiėmimus, teikia rekomendacijas tėvams apie darbą su vaikais namuose.

Kalbos tyrimu išsiaiškinama kalbos sutrikimo struktūra bei sunkumas.

Kalbos įvertinimas

- Raidos ypatumai.
- Rišlioji kalba.
- Žodynas.
- Gramatinis taisyklumas.
- Tarimas.
- Girdimasis ir foneminis suvokimas.
- Garsinė analizė bei sintezė.
- Rašymas.
- Skaitymas.

Kreipkitės į logopedą, jei

- kūdikis pirmą gyvenimo pusmetį ir vėliau nepradeda skleisti jokių garsų;
- kūdikis nereaguoja į garsinius dirgiklius;
- vaikas baigdamas antruosius gyvenimo metus netaria prasmingų žodžių, nesudaro trumpos frazės;
- vaikas baigdamas trečiuosius metus bendrauja savo susikurta kalba, suprantama tik tėvams;
- vaikas savo norus išreiškia tik aktyviai gestikuliuodamas rankomis, o ne žodžiais;
- ketverių, penkerių metų vaikas kalba netaisyklingais sakiniais, nederina žodžių sakiniuose, vaiko kalbą sunkiai supranta aplinkiniai.
- penkerių, šešerių metų vaikas dar vis netaisyklingai taria garsus, švepluoja.